

Стар Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.

www.nb.rs
Оглас се даје у Админ.
Цена утврђена.

Ведлаћена се писма не враћају.
— Румански се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слази власничку
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину . . . Дин. 12.—
„ шест месеци . . . 6.—
„ три месеца . . . 3.—
„ један месец . . . 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . дин. 30.—
„ шест месеци . . . 15.—
„ три месеца . . . 7.50

Народне крвопије

Требао је да дође овај рат, па да се покаже сва морална каљуга наших трговаца, боље рећи крвопија народних; требала је да дође ова исполинска боја нашег народа, који се лавовски бори противу заклетог непријатеља српског племена, — па да се у том моменту појаве и обележе ситни болтациски елементи, који у слепој вохлепности за новцем својим еспапом уцењују и ово мало становништва које је по нужди остало ту.

Требало је да падне хиљада жртава, добрих и лојалних синова ове наше напаћене земље, па да се јави на свет један читав сљет гуја и пијавица — што се зову трговци, који са мирном савешћу и по неком нарочитом „законском“ праву, које они увек гледају да изиграју, — уцењују и пљачкају жене децу и браћу оних палих хероја који су пали за опште добро наше отаџбине.

Народна Скупштина донела је закон у смислу спречавања те ординарне пљачке, али, која вајда, кад ти трговци у место да гледају: како да се

узрављају по том закону они су већ смислили клаузулу како ће тај корисни закон да се изигра. У место да се и сами потруде, те да нормирањем цена ублаже живот напавеног становништва они се тамнице у уцењивању, пљачкању, превари и свему ономе чиме се служе кесароши и фарисеји.

Аустријанци су, за време аустријске окупације у Београду, једном наредбом дотерали све у потиљак. У року за 24 сата добили смо у целом Београду воду, осветлење и трамваје! Леб смо плаћали 0,30 п. д. игр., месо, као обично, кафу 4 дин. игр., шећер 1,20 игр., гас 0,70 ит.д. Али онда се знало за ову девизу: **ако уцениш, опљачкаш наћи ћеш се одмах у месну команду! Одавде води пут право на вешала!**

И за такве уцењиваче и арамије вешала су била најбољи лек.

Па и у Немачкој, тамо је војна власт реквирирала одмах у почетку рата, све што треба за исхрану становништва, трговцима је платила

робу реквирираним признаницама (ратним банкама) и пљачке је нестало.

Нико се није бунио све је ишло као подмазано. Овде у Београду, поред најбоље полицијске власти, поред закона и прописа, уцуњује се једна фирма: Браћа С. Илић да и даље уцењује и пљачка. Е, то се зове дрскост и поквареност прве врсте! Према таквим арамијама треба бити бездушан.

Београдско становништво у чинило би велике услуге, у првом реду себи, па за тим власти, кад би такве уцењиваче најближој власти са сигурним подацима достављало за казну.

Наше је мишљење, да би најбоље било у циљу спречавања ове пљачке, кад би се овде и гвоздена и неумитна рука војне власти умешала те да олакша рад полицијској власти, а полицијска власт да их гони безобзирно

КРОЗ ШИБУ

У нашој лепој шумадијској вароши, безбедност је испод увикума. Скуповна на све стране. Грађани се жале начелнику на неке трговце што крију робу, или исту продају без обзира на постојећу таксу, начелство ни мукајет. — А стиже с друге стране, да

наређује некакве пописе без икакве судске одлуке, код „Златне Руже“, по жељи адвоката без клијената — Чедо главоње. —

Начелник и даље ћути, а његов помоћник, придржава тренице од бине позоришне, свакога вечера, загледајући изблиза доњу позицију наших уметница. И, — воза се на фијакеру по вароши.

Епиграм

Синитет нам сада јавља:
„Тифус нагло да опада“...
— Јест, ал' пошто од тифуса
Много, много њих настрада.
Бока.

За мир

— Немачка моли Италију да буде посредник —

РИМ, 26. фебр.

У овдашњим политичким круговима кружи вест да је кнез Било, немачки посланик имао тајну конференцију са Саландром и Сокивом, да Италија буде посредник за мир, између зараћених страна Као награду Било је обећао Италији знатне територијалне уступке у А. Угарској. После ове конференције, Било је био примљен код краља са којим је конферисао о истом питању.

Рат и индустрија

— Губитци Немачке и Аустрије —

Копенхашка „Политика“ доноси статистику губитака, које је немачка и аустријска индустрија претрпела за последња три месеца ратовања. Тако по тим статистичким подацима Немачка је индустрија у губитку за 7 милијарде франка, а аустроугарска са 6 милијарде. Од почетка пак рата, па до краја фебруара (по нов. стилу) индустрија аустроугарска у губитку је са 32 милијарде.

Грчка криза

Мишљење француске штампе

ПARIЗ, 23. фебр. (поштом из Солуна). — Сва париска штампа исказује своје изненађење поводом оставке Веницелосове и сажаљева његов одлазак.

„Тан“ не верује, да ће Грчка допустити, да је неко одврати од улоге, коју јој је судбина доделила на истоку а још мање да ће се одрећи тако изнепада пријатељстава, која су запечатали традиција и толики заједнички преживљени догађаји. Ренесанс јелинизма и сувише је сјајан да

би могао утонати у једну политику расула, која би за значила одрицање прошлости и уништавање будућности.

„Журнал де Деба“ износи, да владари Румуније и Грчке теже да жњу и ако нису посејали. Будућност ће казати своју реч.

„Матен“ држи, да се у овом случају предпоставља једна политика, која је противна Веницелосовим гледиштима. У томе треба гледати последицу сувишне обазривости а не породично срце Краљево. Могуће је, да ће из одлука, које су довеле до повлачења Веницелосовог, произићи само извесно закашњење грчке акције.

„Ехо де Пара“ вели: Извесно је, да је Немачка у последње време вршила притисак ради спречавања Грчке, да се умеша у европски конфликт.

„Фигаро“ пише; Гест краља Константина не доноси нам разочарење него тугу. Он чини утисак као да је изгубљено нешто лепо, као да су Варвари разбили какву грчку статуу.

„Пти Паризијен“ држи, да је краљ Константин попустио нарочито сродничким везама с немачким царем.

„Пти Журнал“ сматра оставку Веницелосову као тренутни успех пропаганде, која је без прекида и одмора вођена прстиву Тројног Споразума противно мисли Грчке, њеним жељама, захтевима и потребама.

Сви листови износе, да грчка криза неће моћи имати никаквог утицаја на победнички марш савезника у Цариград.

Италија и Турска

— Корак талијанског посланика на Порти. —

СОЛУН.

Хавасова Агенција има вест из Рима, да је генерал Тасони, гувернер Триполитаније јавио влади у Риму, да је у јужном делу провавије дошло до озбиљних сукоба између војске и устаника, које

предводе неколико турских официра.

У једном сукобу погинуо је мајор Мошер и неколико војника.

Услед овога влада је наредила своје посланику на Порти, да најенергичније протествује против учешћа турских официра у побуни.

Са надлежне стране овлашћени смо да објавимо: да ће путнички саобраћај радати још до 3 марта закључно а од 3 марта до 18 обуставља се због дезинфекције вагона. Међутим, за тих петнаест дана саобраћај ће радати само за најнужнију војну потребу и пошту.

Под тифусном кожом

— † Д-р Никола Раденковић —

Још једна жртва, још један ненакнадиви губитак.

Јуче нам је стигла тужна вест, да је у Метковићу, млади лекар, д-р Никола Раденковић, средњи лекар и сачететски капетан II класе, брат Раденка Раденковића, оvd. шт. ампара, подлегао опасној болести — пегавом тифусу.

Пок. Никола, спада у ред најбољих лекара.

За собом је оставио жену и малог двогодишњег синчића.

Бог нека му да рајско насеље, а породици наше саучешће.

† Павле Ракић

жандармериски наредник

М-ђу осталим жртвама које подлегоше опакој болести пегавог тифуса, подлегао је јуче и жанд. наредник Павле Ракић, дугогодишњи старшина жандарма кварта теразиског.

Пряликом евакуисања Београда, покојсма Павлу остала је породица била у Београду. Забринут за својом ситном и нејаком децом Павле је први од свих жандарма ступао у борачку јединицу и као водник 7. пука 3 позива издржао све борбе при заузимању Београда и поносито дошао код своје деце у Београд.

За храбро држање у рату предложен је био за официра, али недочекав да обуче официрску униформу подлеже несретној болести.

Мир пепелу његовом.

СКИЦЕ

— „Модерни“ магацини —

Како је месни државни Средњи Одбор прописао ценовник за све продајне артикле, то су многи гросисти одмах сву робу извукли из својих магацина и транспортвали је у унутрашњост.

По неки од ових су је само извукли из магацина и прикрили их негде на другом месту.

Јуче се разговарају два војна обвезника, код Милишићеве циглане и један ће рећи: — Видиш у овој циглани има доста скривене робе од Милишића и нико не зна да ту робе има. За то би требало да се јави полицији!

— Знаш али у закону о помоћи невољцима у рату нигде не стоји написано да се и ови „модерни“ магацини могу прегледати, јер то су тајни магацини и кад би се отворили, сунчеви зраци би укварила робу. А за сунчеве зраке није предвиђен ценовник нити ма какав правилник Средњег Одбора!

Дневне вести

Тражимо ревизора

Администрацији нашег листа потребна су два поштена ревизора, и то:

- 1). За Аранђеловац;
- 2). За Приштину.

За услове и остало обратити се администрацији нашег листа.

Нашим читаоцима у Аранђеловцу

Данашњи број нашег листа шаљемо последњи пут Који Јанковићу рев. новина, јер се показао кроз несавесан.

Молимо наше многобројне читаоце, да се претрпе за неколико дана, док не нађемо другог ревизора.

Противу плачкаша

Полицијска власт почела је да гони гросисте и у претраживању њихових магацина, нашло се много робе, која се данас врло скупо продаје.

Управа вароши има већ неколико реферата по којима се достављају извесни гросисти за казну због прикривања најнужнијих животних намирница.

Судски указ

У министарству правде ради се на припремању писарског указа, којим ће бити попуњена сва она места, оних писара који се налазе на војној дужности.

Из царинарнице

Царинење робе на београдској царинарници на Сави врши се непрекидно сваког дана. Робе има још врло много за царинење, те према томе царинење не може се завршити одмах као што су то донели неки листови.

Из Пореске Управе

Пореска Управа тражила је од Врховне Команде: да се београдски порезници ослободе војне дужности и упуте на рад у београдско пореско одељење због тога, што је сад у пореском одељењу београдском врло мали број чиновника и они нису у могућности да отправљају све послове.

Из Духовног Суда

Њ В. Преосвештенство Митрополит, тражио је од свих духовних судова списак имена ових свештеника, чланова духовног суда, који се налазе на војној дужности, како би могао да вaredи: да се одржавају сејнице тог суда ради бракоразводних спорова.

Добри људи за сиротињу

Општина београдској од почетка ове године приложили су за београдску сиротињу: Тодор Цветковић, државни мајстор 30 дина.; Лука Милишић, тог. 200 дина.; г-ђа Милица Начић 50 дина.; Милан Маринковић, трговац 30 дина.; Милан Мишковић, апотекар 50 дина., на чему им општина у

име своје сиротиње изјављује захвалност.

Еконтричне осветљење

Председник београдске општине води преговоре са заступником фабрике осветљења, о пуштању осветљења којим би се осветлиле улице, државна надлештва и јавни локали.

Ако се нађе какав модус и постигне споразум ми би добили осветљење у најкраћем року.

Помен

Родбина Ђоке Јовановића, редитеља повлашћенога позоришта: „Јаким Вуич“ и обвезника IV прекобр. пука, који је од задобавених рана у борби са Аустријанцима умро у крагујев. војн болници, даваће му помен на новом гробљу — парцела 19 у Београду у пошедељак 2 марта т. год. у 10 час. пре подне.

Забрањен извоз коња

Министар Привреде издао је наредбу, којом забрањује извоз коња из земље, пошто се осећа оскудица истак.

Помоћ војницима

Главни одбор за помоћ пострадалима, ставио је на расположење Народној Одбрани у Нишу, повећу суму новца да се иста подели у виду помоћи војницима, који се враћају на војиште

Четуља

Нашег пријатеља Милорада Стефановића, оvd. штампара; задесила је велика породична несрећа, његова племенита мајка, Агнија, преминула је 22 ов. мца а сахрањена 23 ов. мца на београдском Новом гробљу.

Покојница нека Бог да рајско насеље, а породици наше саучешће.

У ратним данима

— Месец дана у једној војној станици за време наше дефанзиве —

И у дефанзивни заробљавали су наши војници Аустријанце. Једног дана чујем: да ће једним специјалним возом проћи заробљеници, и изиђем пили у борби а ваши нас обасуше страшном артиљери-

Мил. В. Лавић:

ОТАЏБИНИ

Ја нисам крив томе, отаџбино моја,
Што се моја врела, житка крв
срчана
Не лије за тебе; већ је рана
младост,
Ал' зато ја носим боле твојих
рана.

Као ико други, што ватреном
речју
Доказује да те, неизмерно волим,
А ја ево ћутим, љубав своју кријем
И говорим рани што ме силно
боли

У данима овим кривим и грозним
И савести грижу гушећи у души,
Што нисам изашо на бранику
твоје

У рововској влази, где се крв још
пуши;

Ја ћу дати више, само ме не куни,
Добра земљо моја, јер је тешка
клетва

Што је твоја уста пуна крви
шапћу;
Онда кад је време да се коси
жетва
Радићу за тебе преко моје моћ,

Неуморно, стално, увек страшно,
жешће,
Да опроштај платим, што ћеш ми
ти дати,
Да се сећам тебе свакад, често,
чешће.

Ја нисам крив томе, отаџбино
моја,
Што се моја врела, житка крв
срчана
Не лије за тебе; већ је рана
младост,
Ал, зато ја носим боле твојих
рана...

ФЕЛТОН

Драг. Ж. Т.

Беда

Поноћ је! Страшни ветар
дува, очи да истера. А с ветром
помешао се и снег, па
вада ли пада. Страшно време!

Снег само веје, веје, при-
ти као већ брда и долине и
покрио земљу својим белим
ортачем...

Хладни северац силно дува,
јурећи и носећи лаке снежне
пахуљице, играјући се са њи-
ма, као са сувим и увелим
лишћем.

Грање се на дрвећу савија
ју и ломе, под теретом снега,
а ветар студен, ветар хладан,
само јури и изводи своју ту-
жну арију, свирајући око про-
зора сиромашних кућица.

Хладно време...

Кад дуне ветар чини ти се,
е сад ће те одиети. А виске
и бедне кућице заиста се боје
да се не претуре. Па није ни
шаја, страшно је то кад ве-
тар дува а сиротињска је ку-
ћица слаба, четири директа, оп-
летена прућем и олепљена
блатом а кров покрива сла-
мом и сеном и ништа више.

Њих стално ветар походи,
те звија жалосне арије, над
главама бедне сиротиње. Ако
човек завири у ту бедну ку-
ћицу, ту ће видети беду и
ужас. У соби зима, деца дрх-

ћу од хладноће, у пећи пуц-
кара слаба ватра која никакве
топлоте не даје у соби. По
кревету поређала се деца,
бледа испијена.

О Бедо!... О Бедо!

Па докле ћеш ти пратити
сирочад ову?!

Снежне пахуљице носаше
ветар шибајући по прозорима
олепљеним хартијом; док од
силног удара не расцени хар-
тију.

Мати, диме се проклиње
судбу своју, децу своју, лепи
и крпи прозор да јој деца не
озебу.

О судбо, докле ћеш ме пра-
тити?! — Нисам ли ја палила
цркве и манастире? — Нисам
ли убијала људе и децу? Не
чиста ми је душа, мирна ми
је савест, али ми је судба
таква.

Ноћ је страшна!...

Снег не престаје падаати, на
уморну земљу.

А ветар кроз рупе око про-

зора свира, додирујући и си-
рочад која на кревету спава-
ју. Вълда хоће да их поми-
лује, да им ублажи тугу? Не!
Руке су његове хладне, срце
му је студено.

Ватрица све слабија, све
жалосније гори, као да и она
крпје у себи неку тугу неки
вај. Нема оне веселости, оног
првенила кад гори, пуцкара-
ње је слабо, тужно, као кад
болник издише.

Сирота мајка бацила се у
мисли, прекрстила суве руке,
села на постељу па само мисли.

Па није јој ни лако!

Човек јој беше нијаница,
умре и остави њу да се са
три прва мучи. Изнемогла,
бледа као смрт, а туга и беда
беу оставили трага на њеном
лицу. Челу ауно бора, а вла-
си њене некал црне почеше
белети. Одемо на њој, сво је
је испрљано, види се да је
давно купљено.

на жезл, станицу да их видим
Хоћемо ли на станицу?
Упитао једног пријатеља.

— Што? Шта има ново?..

— Долази један транспорт
заробљеника возом.

— Е, можемо.

На станици смо дуго чекали. Воза нема. Једва једном помоли се локомотива. Али то није био заробљенички воз, ту је било и наших рањеника и у неколико отворених вагона заробљени топови, аустриски, који су се склањали у позадину. На топове и каре посадао свет, бегунци. Једна госпођа, елегантно обучена, са шеширом на глави, седи на једном седишту на топовској кари. Госпођа је толико дебела да је цело седиште узела својом особом, док на суседном седишту њих троје седе. Деца трче за вагоном и, смешени се, пиље у чудногау даму. И она се врти ва седишту мало јој је непријатно али се ипак смеши. И то није никакво чудо. Шта ти се све не може видети у ратним данима! Ето, чак и жене на топовима!..

Пођемо даље и наиђемо на рањеничке вагоне. Један војник натакарио швапску капу, па се помолио на прозор и тако с увијеном руком, парадира.

— Ево једног Швабе, рањен! — повикаше.

— Какав Шваба, бре. Ја сам српски војник па сам само метуо швапску капу а моју сам шајкачу дао једном Шваби.

— Гадно ти стоји — довикну неко.

— Шта ћеш, кад сам био магарца па нисам бољу узео.

— Какву?!..

— Ону плехану што носе хусари.

— Како то?..

— Чујемо нас неколико да иде швапска патрола — коњаница — причао је војник — ми се прикријемо и чекамо. А кад се појавише ми овалисмо плотун. И како смо били само неколико корака од пута којим су они пролазили, убијемо њих пет а двоје одмах утекосе. Моји другови кренуше се одмах а ја хоћу хусарску капу Вучем с једног мртвог Швабе, вучем, већ му све

вилице искриви а не могу да скинем онај кајиш што је испод браде, а нисам знао да се капа скида одостраг а не с преда. Тада осуше око мене аустриски шрапнели. Ја науштам Швабу и пођем за друштво, али шрапнели ме не престано прате док ме и не ранише, напослетку, у руку..

Када је војник свршио причу пођемо даље. И тек у последњим вагонима угледамо заробљенике. То су тазе војници Фрањини — регрути. Има међу њима и официра. Међу официрима је један Србин — банкарски чиновник из Задра. Сви се они диве куражи и енергији наших војника а нарочито трећепозицаца.

— Ми смо нови војници, регрути тек пре неколико дана стигосмо на полжај — прича тај млади и интелгентни Србин — тек што смо стуском ватром. Није се имало куд, одступисмо. И већ смо мислили да смо на добром месту и далеко од домашња наших грната, кад чујемо једно страшно: „Прелајсе!“ А наши старци засекали нам крила и нас обихли те смо се морали сви предати..

Чекали смо докле воз не пође а затим одосмо са станице.

— Где си био, упита ме један пријатељ.

— На станици..

— А шта си видео?

— Ја, Бога ми, бечке лутке.

— Е, а јели било официра?

— Дабоже, па још онако тазе тек што су ступала у борбу па заробљени. Сви су они регрути и скоро су од свих кућа још им се колорани осећају на мирисе бечких салона.

— Е баш ми је криво што из ја нисам вид-о.

— Е баш ми је криво што из ја нисам вид-о.

Тргом Варвара

— Гнусна недела Немаца и Аустријанаца —

НИШ, 26. фебр.

Руска влада је недавно издала један мемоар у коме су на основу строго поверених

података изнете све повезде међународног права, које су починиле немачке и аустриске трупе за време садашњег рата, вршећи невероватне свирепости и над руским војницима и мирним становништвом Саопштавамо из овог мемоара главнија места:

Гнусна карактер ових недела отежан је са више случајева страховитог унакажиња рањеника. 16 јула 1914. године код Фридриха нађени су дешеве два кирасирска официра из пука Њ. В. Цариче са ископаним очима бајнетом. Око половине августа откривено је код Мургрובה тело једног Козака са гркљаном прободеним пијуком. 16. октобра, 1914. године нађена су тела једног официра и два војника код села Маркевкена са ископаним очима, одсеченим носевима и изомљеним рукама. Око половине августа нађено је код Сувајки тело једног Козака сво прорешетом ранама, са одсеченим носем и ушима и са здераном кожом на леђима. Код села Мантурина недалеко од Бенгкехена, пред очима једног руског официра у извиђачи, пушкарани су руски заробљеници.

4. новембра код Инстербурга и 28. августа 1914. год. код Масурских језера, код пољског добца Тарновски у Губернији Сувајки, пруски војници су пушкарани два руска стражара, пошто су их претходно приморали да ископају себи гробове. Командант трећег ескадрона петог немачког кирасирског пука фон Модејски издао је наредбу, да се вешају сва Козаци који се ухвати. Један Козак је жив савијен 18. септембра 1914 године у селу Сиемчи. Код села Илички нађени су на ломачи угљенисани остаци леша једног руског стрелца. Сем тога су руске трупе биле изложене и зверствима немачког грађанског становништва за време руске офанзиве на немачком земљишту.

Становници су често пуцали из заседе на руске војнике куршумима дум-дум. Ни руски болничари нису поштеђавани. Овакви поступци су неравно

изазвали репресалије са руске стране. Немачке и аустриске трупе су на најужаснији начин убијали руско мирно становништво. За најмању ситницу су руски грађани кажњавани смрћу. Један касарин је убијен, што није могло дати онолику количину меса, колику су Немци тражили. Сем тога руски становници без повода и противно свима принципима међународног права, одвођени као таоци и то чак и жене и деца. При повлачењу св Висле, Немци су затворили сељане у селу Гурбатки у једну кућу па је по том запалили. Сељаци су разбили прозоре и сваси се. Силовања жена и девојака су многобројна. Руске војне власти, фотографски снимци и сведоштва лекара несумњиво су утврдили, да су Аустријанци употребљавали експлозивна зрна. Наше су трупе сачо у селу Лазенки, код вароши Немарова, заплениле 10.000 експлозивних зрна.

На свима местима стајала је аустриска марка. Код Пшемисла су руске трупе заплениле два митраљеза са кајишима на којима су била експлозивна зрна. Шеснаесторица заробљених аустриских офи

цира, кад су им показали ова експлозивна зрна, потписали један протест, који су уложили код своје владе противу употреба „тих аустриских куршума“, који имају особине зрна дум-дум. Такав исти протест поуписало је другом приликом још осам заробљених аустриских официра, пошто су их руске власти несумњивим доказима увериле, да аустриске трупе употребљавају експлозивна зрна. Ти писмени протести су фотографисани и њихова факсимила су приложена уз мемоар. Цркве, како православне тако и католичке нису биле поштеђене. Немачки војници су у њима спаваели и јели, пировали и пљачкали их, обесвећавали их мокрећи у свете сасуе. Чуваре су не ретко налазили по храмовима, после одласка војника, као људске екскременте и то обично по угловима близу амбона. Олтари су обично служили за грнезарију и војници су остале утваре по храмовима ломили и разбацивали по поду. Најсад немачке су трупе прибегавале најординарним преварама и издајствима, злоупотребљавајући белу заставу.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Комичике хобе владе

АТИНА, 25. фебр. — Нови кабинет данас је положио заклетву.

Изјава Манистарског Савета саопштена је штампи и гласа: „Грчком је била потребна, после њезиних победничких ратова, дуга периода мира за рад на срећи земљиној. Организација јавних служби, организација сувоземне и поморске снаге и развијање народног благостања осигураће јој од сваке повреде благостечено по цену толиких жртава право и допустити јој такође, да изврши програм служећи интересима државним и да усвоји политику саобраћу народних традицијама. Тога ради, од почетка европске кризе, Грчка се држала неутралитета. Ну она је имала и увек ће имати апсолутну дужност, да испуни своје савезничке обавезе и да тежи задовољењу својих интереса а да међутим не ризикује, да компромитује интересе своје територије. Влада, свесна дужности да на овај начин послужи интересима земље, убеђена је, да ће јој народни патриотизам у томе осигурати потпуну помоћ.

Жив успех Савезника

ЛОНДОН 24. фебруара. — Енглески ратни бродови ућуткали су више батерија код Смирне и на неколиким флором дарданелским.

Ах срота она!.. Тешко јој јел..

Ветар бива све јачи и јачи. Дец се пробуди! Мајка, мајка!

А она га пита, хоће ли леба, и ако зна да синоћ није остало ни мако, па и што је остало неколико сува, то су миши појели. Дете, зна да леба нема и тражи.

Мајки је тешко! Груди се надимају хоће да прсну, а неки терет навалио се на груди, а тежи је заиста од воденичког камена.

Сузе само лију, једна другу не стижу, брже јуре него бистри и хитри вотоцић, јурећи с камена на камен, жури да што пре стигне друштво своје. Брже и од хитре срне, која скочи из некога заклона, па јури да се склопи..

Оне су мелем на срце невољнога, оне блаже бол. Кад кад се јадник исплаче, чини му се да је скинуо бригу, да је олакшао терет.

Напољу мртва тишина влада. Само нас тужно заурла. И он је без крова, заурла, па опет ућути. По негде се чује клекка на говединама, а она су овебља, јер ветар страшно дува.

Да завримо у кућу сиротице. Шта ли она ради? Дали је склопила своје уморне очи? Зора се већ ближи, певци учестали, већ почињу негде укућани да се буде и устају. А сиротица тек је склопила уморне очи, тек је заборавила јад и белу. Вице је њено бадео, а слаба светлост пала на њега, па изгледа још блеђе, још жалосније.

Понекад преко лица прелети јој благ осмејак, нестане оних бора са чела њеног, нестане оне туге са лица, то сиротица види нешто. Види дивну и прекрасну трезу пуну свакојаким јела и ђаконија; за трпезом поседала њена три гладна црва, па само грабе,

да утоле глад своју. Ној мило, радост је, срце јој од радости друкчије бије. Па мора сиротица је радосна, јер не мора да се брине за хлеб, за црве своје, јер на трпези свега има. До трпезе фини гвоздени кревет, раскошно намештен, а по кревету поређане разне дечије хаљинице.

Ох Боже, сретна ли сам! Овако се може живети!

Често би запевала али не може од радости. Свега доста. Па и ветар дува другојачије сад. Нема оног оеса његовог, мије онако страшан, не цепа хартију јер стакла јака.

Врата лупаше мајка се трже, погледа по соби, али опет беда и ужас. Деца устала, тражи хлеба, али леба ни мрве.

Сва малаксала, изнемогла, протре очи, погледа по соби; и тражи софру, раскошне кревете и богата одела. Тога свега нема. У соби стоји њен

дрвени креветац, њена три црва извурена од глади, а ватрица се беше угасила.

Шта ово би и куд се оде? И овет туга опет боре ишараше чело њено.

Седећи на кревету размишљаше о овоме, и једва се сиротица сети, да је то био само сан и ништа више. Уздахну и уста са своје тврде постеле. Није јој лако хладноћа је дрва нема, глад је мори хлеба нема..

И ветар већ се утишао и зиграо се, изломно дрвета, подупао прозоре, па капа се довољно науживао, онда се склопио да се и он одмори, па опет неку ноћ да почини пустош и лом.

О тешко ли је беднема! Њан је живот горак, горчи од отрова.

А како ли је у богаташким палатама.

Тамо се ветар не осећа, тамо глади нема, тамо сузе

и не капљу, а одело блиста у свили и сјају.

Фебруара 1915 г.
Београд.

Ратна пошта

Мој брат Љубомир Митровић, редов 1 чете, 4 бат. 6 пука није се јавио већ пет месеци. Молим сваког оног ко би ма шта о њему сазнао да ми јави на адресу: Милан Митровић, редов 9 бат. брд. пука 1 позива 3 дивизиона.

Милутин П. Јовановић, из Неготина, редов (регрут) 3 чете, 2 бат. 13 пеш. пука 1 позива, евакуисан је санитетским возом 13. јануара из Ђуриничке болнице за неку болницу у умутрашњост, и до данас се није јавио, нити се зна шта је с њим.

Моле се болнице, пријатељи, познаници, као и сваки онај, који би знао шта је с њим било и где се сада налази да јави његовој матери Христини Јовановићки — Неготин; Крајинска ул. бр. 32.

Тражи се

Мој брат Вукашин Ж. Јаносевић, обућар из Београда, редов 1 чете 1 бат. 7 п. пука дунавске дивизије 1 позива остао је као болесник у 6 резервној болници у 4 оделу у Ваљеву до 28 јануара т. г.

Од тог доба Вукашин је нестало из болнице, и ако му је био припремљен отпуст на тронедељно боловање код куће.

Ко буде што о њему знао, молим најпакорније да ме извести на адресу: Свет Ж. Јаносевић, чиновник Главачева ул. бр. 24. Београд.

У Женеву у Швајцарској успостављена је међународна информационо агенција за ратне заробљенике и интернирана лица. Адреса је ове агенције: **Agence internationale de renseignements pour les prisonniers de guerre et les internés. Genève. (Suisse).** На основу тач. 4 чл. 11 опште поштанске конвенције, које су одобрена заробљеника или интернираног лица предата пошти непосредно или преко наше штампарије бироа, ослобођена су плаћања поштанских такса.

Белешке

ТРАЖИ СЕ КРЕЧ. Општини београдској потребно је до 5000 кубних метара негашеног креча. Понуде учинити одмах Економном Одељењу општине београдске.

Неколико комада

ШИВАЊИХ МАШИНА

за кројаче, обућаре и домаћице. НАЈУСАВРШЕНИЈЕ ДО ДАНАС због напуштања продајем јевтино.

С. М. Лазаревић

КРАЈА МИЛАНА 120 — БЕОГРАД

72 2-3

Знања ради

Од 15. фебруара продавају све сорте семена од поврћа, и вољских семена, а нарочито аршлеме прасе, и арпацно семе. У исто време имају и рпацка сејанка, за саћење. Продавају на већу и мању количину. — Сва горња семена продавају у Јагодни пошти ће сваком купцу лакше доћи у Јагодину него у Београд.

ПОЗНАТА СЕМЕНАРСКА РАДЊА

Ђуро Трајковић

ИЗ БЕОГРАДА

8-10

КАМЕРА

канцеларски добро очуван ко има на продају нека јави уредништву.

КОЛОНИЈАЛНА РАДЊА

Обрадовића и Стажковића

ПРЕКО ПУТА НАРОДНЕ БАНКЕ

ОТВОРЕНА ЈЕ СВАКИ ДАН

4-5

П р а в и Најфинији

Француски коњак

НАБАВЉЕН НЕПОСРЕДНО ИЗ КОЊАКА (ФРАНЦУСКИХ)

1 литар стаје 10.— дин.
7 деци флаша 8.—

Књижара Коете В. Илића

преко пута Новог Двора

62

7-10

Пажња спанчарима — лиферантима

приликом садашње лиферације опанака за државу, да имамо велику количину говеђих кожа, усољених, пребачених и разапетих у свима тежинама и то у стовариштима:

- У Београду магацин Југовића улица — усољених и разапетих
- Младеновцу магацин код Станице — усољених
- Крагујевцу магацин г. Уроша Симића — усољених, пребачених и разапетих а и свињских.
- Јагодину магацин на пијаци — усољених.
- Крушевцу магац. преко од „Такова“ — усољених и разапетих.
- Нишу магацин г. Димитрија Агоре — пребачених.
- Свилајнцу магацин на Пијаци — разапетих.
- Краљеву магацин г. Буњака — разапетих.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

КОЖАРСКА ТРГОВИНА

МИГРИЋ, НОВАКОВИЋ И СТЕФАНОВИЋ

15-15

Наша добра и никад непрежаљена мати

+ Азмија Стефановић

преминула је 22. ов. м. а сахрањена 23. ов. м. у београдском Новом Гробљу.

О овом тужном по мас догађају извештавамо наше сроднике, пријатеље и познанике.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Кћи Лепосава; синови: Милорад Стефановић, штампар, Милан Стефановић, кафеџија и Никола Стефановић, војни капелник.
70 1-3

Своме драгом сину

+ Милораду (Милету) Стефановићу

судском писару рез. п.поручнику VIII в. III ч. I бат. I позива

који је погинуо 27. августа на Бољевцима, давају шестомесечни помен у суботу 28. ов. мес. у цркви Св. Николе на Новом Гробљу.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Јелена, браћа: Владимир и Часлав и остала родбина.
69 2-3

Са болом у души јављамо својим пријатељима и познаницима да је наш добри и никад непрежаљени отац

+ Филип С. Туцаковић

земљоделца из села Честина ср. грузан. окр. краг.

умре на бојном пољу као војни обвезник 2 позива дивизионе коњице који је учествовао у српско-турском, српско-бугарском и српско-аустријском рату 7. фебруара 1915 год. од запаљена мозга.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Супруга Тодора, брат Павле, син Љубомир Ф. Туцаковић, рез. коњич. наредник, кћери: Косара, Полка и Катарина, снаха Станица, синовици: Милан, каплар, Александар и Пера, синовица Десанка са осталом родбином.
77 1-2

„Стража“ према огласе не најумеренијој цени.

Наша никад непрежаљена мати

+ Зарика Тодоровић

бивша градска раденица

преминула је у својој 30 години свога живота 22. ов. мес. од пегавог тифуса.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Синови: Пера и Љуба Тодоровић, брат Коста Вељачић, ковач.
70 2-2

Моје добром и никад непрежаљеном супругу и другу

+ Завиду Јовановићу

пешадијском мајору, команданту 2. батаљона XIV пука II позива

који јуначки погину у борби на Парашници 1. септ. 1914 г. храбро борећи се са Аустријанцима и бранећи своју отаџбину а који је увек и давно желео да се бије са „швабама“, давају

полугодишњи помен

28. фебруара ове године у цркви књажевачкој.

О предњем извештавамо сроднике, другове и пријатеље покојнике.

Дубоко ожалостљена супруга Ђурђина са осталом родбином.
68 2-2

Нашем рано преминулом јединцу сину, супругу и брату

+ Радомиру Д. Ранчићу

бив. овд. трг. и војном обвезнику

који вршећи своју војну службу, подлеже тешкој болести и остави своје кости далеко од свог родног места, даваћемо у понедељак, 2. марта тек. год., у 10 сати пре подне, у парафинској цркви

Четрдесето дневни парастос

о чему извештавамо своје и покојнике сроднике и пријатеље Парафин, 23. фебруара 1915 г.

ЗА НАВЕК ОЖАЛОШЋЕНИ:

Родитељи: Савета и Давид Ранчић, трг.; супруга Драга; сестре: Дана, Јела, Видосава и остала родбина.
73 2-3

У савесној служби отаџбини и људском роду подлегао је пегавом тифусу наш

+ 2-р Милорад К. Савићевић

специјалиста за венеричне и кожни болести, рез. санит. капетан и лекар 14. пука I позива

преминуо је 20. ов. мес. у 7 час. пре подне након кратког али тешког боловања у М. Пожаревцу где је и сахрањен.

Наша вечита благодарност нека је: команданту пука п.пуковнику г. Стеви Нешићу на многобројним услугама и покојнику за живота и фамилији му после; д-ру г. Илији Мирчићу на братској својској стараноу да нам доброг Мику од смрти спасе; г. г. официрима и особљу штаба 14. пука на услугама и последњим почастима, резервном п.поручнику г. Кости Павловићу на труду око сахране.

Неутешни: мајка Драга; супруга Наталија; деца: Даница, Коста и Јован; браћа: Лазар, коњички мајор и Боровоје, окр. подблагајник; сестра Даница; зет Живојин Ванлић, артиљер. мајор и остала родбина.
71,2-3

Са тешким болом у души нашој извештавамо наше сроднике и пријатеље да је наш мили и никад непрежаљени син, муж, брат, зет, шурак и пашеног

+ МИХАИЛО К. ПЕТКОВИЋ

трговац из Раче крагујевачке, комесар шумадијске дивизије I позива

неуморно вршећи своју свету дужност, подлегао тешкој болци тифуса и испустио своју душу у београдској IV рез. болници 20. тек. мес. а сахрањен 22. о. м. у новом београдском гробљу.

Ову по нас тужну вест јављамо пријатељима и сродницима и молимо их за саучешће.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Анка, удова Косте Петковића, бив. команданта батаљона; Супруга Ленка; деца: Коста и Цвета; таст: Милојко Костић, трг. из Раче; ташта Драга; сестра Смиљана; зет Божић Спасић, свештеник; сестрићи: Нада, Гојко, Радмила, Угљеша; шурак Милорад; шураја Роса; пашенози: Мика и Бранко Вулетић; свастике: Милева и Зора; ујаци: Христифор Поповић, из Ст. Арбеговца, Станимир Поповић, из Београда; ујне: Перса и Султама и остала многобројна родбина.
67 3-3